

efter der til vedtagelse af EF's budget normalt kræves to behandlinger i Rådet med en mellemliggende behandling i Parlamentet og til sidst efter Rådets 2. behandling en endelig vedtagelse i Parlamentet. Disse regler fandt for første gang anvendelse på forslaget til budget for 1975, idet man i perioden 1971-74 havde anvendt overgangsreglerne i art. 203 a. På et enkelt punkt har de nuværende regler i art. 203 stillet Parlamentet ringere end overgangsbestemmelserne i art. 203 a. Det drejer sig om ændringsforslag fra Parlamentet til det af Rådet forelagte budgetforslag. Såfremt disse ændringsforslag vedrører udgifter, der er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne (obligatoriske udgifter) og såfremt de ikke indebærer nogen forøgelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, var ændringsforslag efter art. 203 a vedtaget, medmindre de forkastedes af Rådet med kvalificeret flertal, medens de efter de nugældende regler i art. 203 skal vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Stk. 5 i den nye art. 203 medfører, at de tidligere overgangsregler i art. 203 a igen bliver gældende, således at Parlamentets ændringsforslag vedrørende ikke-udgiftskrævende, obligatoriske udgifter betragtes som endeligt vedtaget medmindre Rådet med kvalificeret flertal forkaster dette.

I stk. 8 gives der udtrykkeligt Parlamentet en adgang til at forkaste budgetforslaget. En sådan forkastelse kræver, at vægtige grunde taler derfor, og at $\frac{2}{3}$ af de afgivne stemmer og et flertal af samtlige medlemmer stemmer derfor. Den forudsætter endvidere, at de grunde for forkastelsen, der anføres, må være ganske særlig klart og præcist formulerede, detaljeret fremstillet og ikke indbyrdes uforenelige.

Europa-Parlamentet har i forbindelse med drøftelserne af budgettraktat nr. 2 erklæret sig villig til at ændre sine interne bestemmelser i overensstemmelse hermed. En sådan foreløbig ændring er allerede sket i forbindelse med Parlamentets behandling af 1976-budgettet.

Art. 13 (EØF art. 204).

EØF-traktatens artikel 204 omhandler både i sin hidtidige og i sin efter art. 13 nye udformning den situation, hvor der ved et nyt regnskabsårs begyndelse ikke foreligger et endeligt vedtaget budget og dermed heller ikke det fornødne retsgrundlag for afholdelse af udgifter.

Det har da efter de hidtidige regler været sådan, at Kommissionen kunne afholde udgifter på grundlag af hver hovedkonto eller anden budgetinddeling på indtil en tolvtedel af det foregående regn-

sabsårs bevillinger. Der er imidlertid den indskrænkning, at denne tolvtedel ikke kan overskride, hvad der svarer til en tolvtedel af det, der er opført i det endnu ikke vedtagne budgetforslag. Rådet kunne dog med kvalificeret flertal tillade overskridelse af tolvtedelen.

Dette er fortsat gældende i den nye version af artikel 204, men der er på grund af Parlamentets særlige beføjelser for de ikke-obligatoriske udgitters vedkommende føjet en bestemmelse til. Hvis nemlig Rådets afgørelse berører også ikke-obligatoriske udgifter, skal Rådet sende sin afgørelse til Parlamentet. Sidstnævnte kan da inden en frist på 30 dage og efter nærmere angivne flertalsregler træffe anden afgørelse om de ikke-obligatoriske udgifter. Træffer imidlertid Parlamentet inden udløbet af denne tidsfrist ikke anden afgørelse, bekræftes Rådets beslutning som endeligt vedtaget, også hvad angår de ikke-obligatoriske udgifter.

Art. 14 (EØF art. 205 a).

Ifølge denne nye artikel skal Kommissionen hvert år forelægge Råd og Parlament regnskabet for det forløbne regnskabsår sammen med en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

En næsten enslydende bestemmelse findes i den nugældende artikel 206, stk. 3, men af redaktionelle grunde er bestemmelsen nu udskilt som en særlig artikel.

Art. 15 (EØF art. 206).

I henhold til nugældende bestemmelser, jfr. artikel 206, revideres Fællesskabernes regnskaber af en Kontrolkommission. Den består af revisorer, hvis uafhængighed er uomtvistelig. Rådet fastsætter antallet af revisorer med enstemmighed. Siden udvidelsen af De europæiske Fællesskaber har Kontrolkommissionen haft ni medlemmer, en fra hver medlemsstat. Medlemmerne har været valgt af Rådet for en periode af fem år.

Ifølge den i art. 15 foreslåede udformning af artikel 206 oprettes en Revisionsret bestående af ni medlemmer. Medlemmernes uafhængighed skal som hidtil være uomtvistelig, men det præciseres nu, at revisorerne skal udvælges blandt personer, der i deres respektive hjemlande enten tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner eller som er særligt kvalificerede til hvervet som medlem af Revisionsretten. Medlemmernes valgperiode udvides fra fem til seks år, dog således at Rådet ved de første udnævnelser begrænser tjenesteperioden for fire af medlemmerne til fire år. Disse sidstnævnte fire medlemmer med kortere tjenesteperiode udpeges ved lodtrækning. Medlemmerne kan genudnævnes.